

kring att patienten nämnt sin smärta men måste tillstå att oron var något han glömd fråga om.

– Jag gjorde ju också det felet, säger Christina Malm. Man tror ofta att man förstått vad det är patienten oror sig för, men i själva verket är det ofta något helt annat som kommer upp om man verkligen ställer frågan.

Alla de fyra läkarstudenterna är positiva till praktikdagarna inom TYK-kursen. Kursen innehåller också föreläsningar utifrån olika teman, men de är inte lika populära. Dessutom har det slumpat sig så att föreläsningarna legat strax före viktiga tentor.

– Men den praktiska delen är det som ger mest, säger Charlotte Montalvo. Det är också ett skönt avbrott. De första två åren på utbildningen är ju faktiskt lite korvstoppsning annars.

Jeuline Cavlin tycker också att praktiken är viktig, inte minst om man som hon saknar tidigare erfarenheter från sjukvården.

– Man läser ju så mycket om sjukdomar och läkemedel, det är viktigt att få se människorna bakom också.

Alla är också överens om att det är spännande att träffa patienter på det sätt de har möjlighet att göra under sin praktik. När de jämför med sina kurskamrater verkar det som om de fått träffa fler »egna« patienter än många andra. Och förutom feedbacken från handledaren så händer det att patienterna spontant ger återkoppling.

– En patient blev glad för att hon verkligen fick prata ut, säger Elisabeth Drotz Bäckström, sånt känns skönt att höra!

Sara Gunnarsdotter

Se även artikeln på sidan 2646.

Allmänläkaren Christina Malm (i svart) är handledare åt läkarstudenterna (fr vän) Jeuline Cavlin, Jonas Winquist, Charlotte Montalvo och Elisabeth Drotz Bäckström.

Handledning tillfälle göra reklam för specialitet

Christina Malm handleder läkarstudenter av rent egoistiska skäl, hon blir glad av det. Dessutom kanske hon kan rekrytera några framtida allmänläkare.

■ Allmänläkaren Christina Malm, som är distriktsläkare vid Brämaregårdens vårdcentral på Hisingen i Göteborg, har arbetat med TYK-handledning (se artikeln intill) ända sedan starten 2001.

– Mitt mål är att studenterna ska känna sig trygga och glada även om de inte vill bli distriktsläkare.

Christina Malm minns sin egen tid som läkarstudent.

– Jag var rädd för att göra fel. Under min utbildning var det aldrig någon som bedömde hur jag agerade.

Därför vill hon vara tydlig i sin feedback till studenterna och understryka det positiva. Många menar att man lär sig av det man kallar konstruktiv kritik, men Christina Malm tror att negativ kritik i början av karriären är hämmande.

– Man behöver främst få veta att man duger.

När Christina Malm börjar handleda en grupp diskuterar hon alltid med studenterna hur de själva blivit bemötta i vården.

– Oftast har de ganska dåliga erfarenheter, säger hon.

En doktor som lyssnar

– När vi diskuterar hur man skulle vilja bli bemött kommer de flesta fram till att de vill ha en doktor som lyssnar och som förstår deras problem.

Lyssnandet och återkopplingen är den röda tråden i Christina Malms arbete både med studenter och patienter. Det är de viktigaste ingredienserna i den konsultationsmodell hon vill lära ut till sina studenter.

– Jag vill förmedla att man inte behöver djupa medicinska kunskaper för att få väldigt mycket information från patienten.

Hon vill ge studenterna verktyg för att kunna föra en professionell dialog med patienterna.

– Och jag vill ge patienterna det alla

har rätt till: en doktor som lyssnar.

Enligt Christina Malm uppfattar patienterna ofta att TYK-studenterna kan väldigt mycket.

– Och då har de egentligen inte sagt så mycket utan mest ställt öppna frågor och lyssnat.

Studenterna i den grupp hon handleder inom TYK-kursen just nu säger att det verkar vara svårt att få distriktsläkare att ta emot studenter, deras kurskamrater hamnar ofta på vårdcentraler långt utanför Göteborg. Christina Malm säger att det kan bero på flera saker.

– Många tror att handledning är något som ska göras vid sidan om det ordinarie arbetet, som en extra börda. Men då blir det ju inte bra för någon.

Pengar till vidareutbildning

Enligt Christina Malm är det viktigt att ha chefen med sig, och villkoren för handledningen nedskrivna.

– Då behöver jag aldrig ha dåligt samvete för att jag tar emot sju, åtta patienter en dag istället för tjugo.

– Och så får vi faktiskt pengar från universitetet för detta. Här får alla på vårdcentralen glädje av pengarna som till exempel kan användas för vidareutbildning. Förra året drog alla handledningar in över 100 000 kronor.

Christina Malm tycker också att det är viktigt att göra lite reklam för sin specialitet.

– Att arbeta som allmänläkare är det roligaste man kan göra som doktor, säger hon.

Och hennes entusiasm tycks smittat av sig på gruppen av TYK-studenter, som medgav att ingen precis hade tyckt att vårdcentralen lät särskilt spännande innan de började praktiken hos Christina Malm. Men alla verkar ha svängt i den uppfattningen.

– Ja, nu är det något jag funderar på, säger läkarstudenten Charlotte Montalvo.

Men även om Christina Malms handledning skulle ge en bieffekt i form av fler distriktsläkare till primärvården – något som ju ligger i linje med målen i den Nationella handlingsplanen – tror hon inte att det går att vara handledare enbart utifrån samhällsekonomiska motiv.

– Nej, jag gör det också av egoistiska skäl, det är stimulerande för mig både yrkesmässigt och personligen. Visst blir man trött ibland, men framför allt blir man gladare!

Sara Gunnarsdotter